

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/244/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417213547
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1417213547.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanej: L. Č., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. G. XXXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 333,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18. júna 2019, č.k. 4Csp/140/2017-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku vo veci samej m e n í tak, že žalobu zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 18. júna 2019, č.k. 4Csp/140/2017-73, zastavil súd prvej inštancie konanie (podľa § 145 ods. 2 C.s.p. na základe čiastočného späťvzatia žaloby) v časti istiny vo výške 92,20 eura a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 240,80 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi priznal v celom rozsahu nárok na náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením a žalobcovi priznal vrátenie súdneho poplatku.

2. Vo vzťahu k meritu veci mal vykonaným dokazovaním preukázané, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzavrel so žalovanou dňa 19.09.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 460,00 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných 60 týždenných splátkach po 10,32 eur. Dňa 19.09.2013 zároveň žalovaná uzatvorila s veriteľom zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 236,90 eura, v mesačných splátkach vo výške 3,95 eur. Celková výška mesačnej splátky titulom obidvoch zmlúv predstavuje sumu vo výške 14,26 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 spoločnosť Provident Financial, s.r.o. ako postupca postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 890,00 eur a zo zmluvy o zabezpečení splátok vo výške 352,00 eur, t.j. spolu pohľadávku vo výške 1.242,00 eur. Z prehľadu splátok a úhrad zistil, že žalovaná uhradila celkovo sumu 522,60 eur. Žalovaná pohľadávku nesplnila ani na základe oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, čím sa zároveň dostala do omeškania. Predmetom konania vo veci samej však zostala len istina vo výške 240,80 eur z titulu neuhradenia splátok z úveru, a preto s poukazom na ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 53 ods. 9, § 517 ods.1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, podanej žalobe v merite veci vyhovel, keďže žalovaná dlžnú sumu doposiaľ neuhradila. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podala do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá (podľa obsahu) žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietala bezúročnosť úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko táto zmluva neobsahuje náležitosti určené zákonom č. 129/2010 Z.z., obsahuje nesprávnu hodnotu RPMN. Poukázala na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre výšku úrokovej sadzby, preto, keď akékoľvek nároky súvisiace s touto zmluvou, teda i nárok v sume 240,80 eura, majú povahu bezdôvodného obohatenia, sú už premlčané. Konštatovala, že právny predchodca žalobcu umelo rozčlenil platby za tzv. doplnkové služby, aké sú predmetom zmluvy o zabezpečení splátok/o poskytnutí služby komfort, v zmysle ktorej by mala uhradiť sumu 240,80 Eur (čo predstavuje viac ako 1/4 z istiny úveru). Poukázala na to, že náklady podľa dohody o zabezpečení splátok sú súčasťou celkových nákladov, uzavretie tejto dohody bolo podmienkou na získanie úveru, a preto hodnota RPMN, ktorá s nimi nepočíta, je v rozpore so zákonom v jej neprospech ako spotrebiteľa. Podľa zákona platí, že ak je RPMN určená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, úver je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd v Lučenci, č.k. 12C/63/2012 vo veci spoločnosti Provident totiž rozhodol, že "Súd má za to, že je nelogické, aby spotrebiteľ z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čím sa jeho úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru v jeho domácnosti a platiť mu za to odmenu. Už aj z toho hľadiska, že ak v tom čase mal spotrebiteľ už jeden úver a ten platí buď na pobočke žalovaného alebo vkladom na účet v banke, kde by mohol pri týchto úhradách zároveň uhrádzať aj iný úver, ktorý má od žalovaného, je nelogické, aby dobrovoľne platil odmenu na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru obchodnému zástupcovi za odplatu 50 % z úveru a tým ešte aj obmedzoval aj svoje súkromie pri jeho návštevách v domácnosti. Súd mal za to, že táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť spotrebiteľa, ale bola daná ako podmienka poskytnutia ďalšieho úveru zo strany žalovaného, resp. jeho obchodného zástupcu. Na základe uvedeného mal súd za to, že v zmysle §11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. bola v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto sa úver má považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené skutočnosti však nespôsobujú neplatnosť právneho úkonu, a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale spôsobujú len bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru". Aj v tomto prípade išlo o podmienku pre získanie úveru. Predchodca žalobcu jej nič nevysvetľoval, len jej povedal, že ak chcem úver, musí podpísať všetky listiny. Z uvedeného je zrejmé, že tzv. zmluva o zabezpečení splátok a spôsob jej uzavretia je neseriózne konanie finančnej spoločnosti, pretože ju musí spotrebiteľ uzavrieť, aby získal úver. Ide teda o podmienku pre získanie úveru, čiže náklady podľa danej dohody sa musia zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. a keďže v jej prípade sa tak zjavne nestalo, hodnota RPMN vypočítaná v zmluve je nesprávna. Zároveň namietala, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani rozčlenenie splátky (na časť úrok, istina, iné poplatky), nesprávnu hodnotu úrokovej sadzby, a termín konečnej splatnosti. Napokon namieta aj úhradu trov konania ako aj úrokov z omeškania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na to, že žalovaná sa k podanej žalobe po jej riadnom doručení žiadnym spôsobom nevyjadrila a rovnako tak sa neospravedlnila na nariadenom súdnom pojednávaní. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaná bola v rámci konania vedeného na súde prvej inštancie nečinná, pričom svoju nečinnosť žiadnym spôsobom neospravedlnila. V zmysle ust. § 366 písm. d/ C.s.p. však prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto, keď žalovaná v podanom odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré mohla a mala použiť v rámci prostriedkov procesnej obrany, resp. procesného útoku v prvostupňovom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava IV, nemožno už na námietky žalovanej v odvolaní prihliadať. Okresný súd v rámci ustálenia skutkového a právneho stavu riadne zhodnotil sporné a nesporné skutočnosti v konaní a na základe nich vydal napadnutý rozsudok, ktorý žiadal ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

6. V prvom rade je potrebné pre úplnosť poukázať na to, že súd prvej inštancie v spore vykonal vo vzťahu k napadnutej časti dokazovanie potrebné na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby a po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré v odvolaní nenamietala ani žalovaná. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzavrel so žalovanou dňa 19.09.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver

vo výške 460,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60 týždenných splátkach po 10,32 eur, pričom v úverovej zmluve bola uvedená úroková sadzba 22,38 %, pevný poplatok v sume 92,46 eura, RPMN vo výške 70,38 %. Dňa 19.09.2013 zároveň žalovaná uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 236,90 eura, v mesačných splátkach po 3,94 eura.

7. So zreteľom na skutkový stav ustálený vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko žalovaná žalobcovi dlžnú sumu v uplatnenej výške predstavujúcu neuhradené zostatky istiny a úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere doposiaľ neuhradila.

8. Odvolací súd však dospel k záveru, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď k záveru o dôvodnosti podanej žaloby v merite veci dospel bez toho, aby zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o zabezpečení splátok, uzavretú medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu (Provident Financial, s.r.o.) podrobil čo i len základnému posúdeniu z hľadiska ich súladu s ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, zabezpečujúcich ochranu spotrebiteľských práv.

9. Na rozdiel od súdu prvej inštancie pritom odvolací súd dospel k záveru, že už len na základe obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zmluvy o zabezpečení splátok, ktoré sú predmetom tohto konania a ktorých obsah ani nebol medzi stranami sporný, je nepochybné, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. K vyššie uvedenému záveru dospel odvolací súd, zhodne s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov v Slovenskej republike (porovnaj spomedzi mnohých napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 5Co/84/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/22/2018), vzhľadom na skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Provident Financial, s.r.o.) a žalovanou bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a to najmä z dôvodu, že zmluvné strany zároveň so zmluvou o úvere uzavreli aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá je síce samostatnou zmluvou, avšak bolo povinnosťou žalovanej platiť odmenu zahrnutú do jednotlivých splátok úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve, predmetné zmluvy boli od seba navzájom závislé, a preto aj náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko ide o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Je pritom nepochybné, že poplatky za služby vyplývajúce zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru neboli v zmluve o úvere zahrnuté do celkových nákladov úveru a neboli započítané do RPMN, v dôsledku čoho v úverovej zmluve uvedená RPMN vo výške 70,38 % nezodpovedá skutočnosti (úver bol poskytnutý vo výške 460 eur, pevný poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 92,46 eura, poplatok za doplnkovú službu predstavuje 236,90 eura a úroková sadzba 22,38 %). V zmluve o spotrebiteľskom úvere teda bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalovanej, a preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch treba považovať predmetný spotrebiteľský úver za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov.

11. Pre úplnosť odvolací súd v nadväznosti na argumentáciu žalobcu v jeho vyjadrení k odvolaniu, podľa ktorej na námietky vznesené žalovanou v odvolaní už nemožno prihliadať, nakoľko v konaní na súde prvej inštancie bola nečinná a tieto nevzniesla, poukazuje na to, že pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o poskytnutí úveru v zmysle ust. § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú v preskúmvanej veci rozhodujúce pre posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, tieto je súd, vrátane odvolacieho súdu, povinný v danej veci, ktorej predmetom je splnenie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, skúmať z úradnej povinnosti, a tak je aj skutočnosť, či žalovaná svoje námietky, ktoré uviedla v odvolaní, uplatnil dôsledne už v konaní na súde prvej inštancie, z hľadiska rozsahu preskúmania napadnutého rozsudku bez právneho významu. Neobstojí tak ani argumentácia žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu, ktorou sa snaží odvrátiť nepriaznivé následky absencie, resp. nesprávneho uvedenia RPMN v úverovej zmluve, ku ktorým dochádza zo zákona.

12. Na základe uvedeného možno zhrnúť, že odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, vychádzajúc z ním ustáleného skutkového stavu veci, dospel k záveru, že žalovanej bol pre nedostatky v obsahu úverovej zmluvy spôsobené absenciou údajov o RPMN predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, a preto, keď žalovaná doposiaľ uhradila viac, než predstavuje istina úveru, v merite veci podanej žalobe nebolo možné vyhovieť. V napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobu zamietol.

13. O trovách (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. Pre účely rozhodnutia o

trovách konania považoval odvolací súd za významné, že v merite veci (240,80 eura s príslušenstvom) bola žalovaná v celom rozsahu úspešná, hoci v časti o zaplatenie 92,20 eura, v ktorej súd prvej inštancie konanie zastavil na základe čiastočného späťvzatia žaloby z dôvodu úhrady tejto sumy žalovanou, zavinila zastavenie konania. Za tohto stavu by žalovanej vznikol proti žalobcovi pomerný nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd však žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keď je nesporné, že jej v spore žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).